Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XIII. Quomodo Demophilus Arianus post Eudoxiu[m] factus sit Episcopus Constantinopoleos: Orthodoxi vero Evagrium elegerint. Et de persecutione ob eam rem excitata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Visual Library

τέως τούτων ἀπείρατος ἦν, ἔτι Ἀθανασίου τῷ βίῳ περιόντος.

Κεφ. ιγ΄.

Ὡς μετ' Εὐδόξιον Δημόφιλος ἀρειανὸς Κωνσταντινουπόλεως γίνεται· οἱ δὲ εὐσεβεῖς, Εὐάγριον προχειρίζονται· καὶ περὶ τοῦ γινομένου ἐνθεῦθεν διωγμοῦ.

Τῷ δὲ βασιλεῖ ἐλαύνοντι τὴν παρ' Ὀρόντῃ Ἀντιόχειαν καταλαβεῖν ἐδόκει· ἐχομένου δὲ αὐτοῦ τῆς ὁδοῦ, τελευτᾷ τὸν βίον Εὐδόξιος, ἐπὶ ἕνδεκα ἐνιαυτοῖς κρατήσας τῶν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησιῶν· ἐπιτρέπεται δὲ ταύτας Δημόφιλος, χειροτονηθεὶς εἰς τὴν αὐτοῦ διαδοχὴν παρὰ τῶν τὰ Ἀρείου φρονούντων· οἱ δὲ τοῦ δόγματος τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου, νομίσαντες εἰς καιρὸν αὐτοῖς τάδε συμβεβηκέναι, ψηφίζονται Εὐάγριόν τινα ἐπισκοπεῖν αὐτῶν· χειροτονεῖ δὲ τοῦτον Εὐστάθιος, ὃς τὴν Ἀντιοχέων τῶν Σύρων διεῖπεν ἐκκλησίαν· μετακληθεὶς γὰρ ὑπὸ Ἰοβιανοῦ ἐκ τῆς ὑπερορίας φυγῆς, λάθρα τότε ἐν Κωνσταντίνου πόλει διέτριβε, τοὺς ὁμοδόξους αὐτῷ διδάσκων, καὶ προτρέπων ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένειν περὶ τὸ θεῖον γνώμης· ἐντεῦθεν οἱ μὴν ἀπὸ τῆς Ἀρείου αἱρέσεως πρὸς στάσιν ἀνακινηθέντες, χαλεπῶς ἐδίωκον τοὺς σπουδάσαντας τῆς Εὐαγρίου χειροτονίας· ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα γνοὺς, ἐν Νικομηδείᾳ τέως τὴν ὁδὸν ἐπέσχε· δείσας δὲ περὶ τῆς πόλεως μή τι πάθῃ ὑπὸ στάσεως, σύνοιδε πέμψαι στρατιώτας εἰς Κωνσταντινούπολιν, οὓς ἱκανοὺς ἐνόμισεν εἰς τοῦτο· Εὐστάθιον δὲ συλληφθέντα, προσέταξεν ἐν Βιζύῃ πόλει τῆς Θρᾴκης διάγειν, καὶ Εὐάγριον ἑτέρωθι ἀπάγεσθαι· καὶ τὰ μὴν ὧδε εἶχε.

Κεφ. ιδ΄.

Περὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν εὐσεβῶν ὀγδοήκοντα, οὓς Οὐάλης σὺν πλοίῳ μέσης θαλάσσης κατέκαυσεν ἐν Νικομηδείᾳ.

Θρασύτεροι δὲ, ὡς φιλεῖ συμβαίνειν τοῖς εὐτυχοῦσιν, οἱ τὰ Ἀρείου φρονοῦντες γινόμενοι, οὐκ ἀνεκτὰ ἐπεβούλευον τοῖς ἀπὸ τῆς ἐναντίας δόξης· οἱ δὲ, εἴς τε σῶμα ὑβριζόμενοι, ἄρχουσί τε καὶ δεσμωτηρίοις παραδιδόμενοι, καὶ τὰς οὐσίας κατ' ὀλίγον δαπανώμενοι ταῖς ἐνθένδε συχνῶς συμβαινούσαις ζημίαις, ἔγνωσαν δεηθῆναι τοῦ βασιλέως, ὅπως τινὰ τῶν δεινῶν εὕροιεν

A iſtarum calamitatum expers interim fuit, Athanaſio adhuc ſuperſtite.

Caput XIII.

Quomodo Demophilus Arianus poſt Eudoxiũ factus ſit Epiſcopus Conſtantinopoleos: Orthodoxi vero Evagrium elegerint. Et de perſecutione ob eam rem excitata.

INterea Imperator Valens Antiochiam ad Orontem ſitam proficiſci decrevit. B Qui dum in itinere eſſet, Eudoxius ex hac vita diſceſſit, undecim annis Epiſcopatu Conſtantinopolis perfunctus. Demophilus vero, ejus loco ab Arianis ordinatus, Eccleſias urbis regiæ adminiſtrandas ſuſcepit. Verum Nicænæ fidei propugnatores, opportunũ ſibi tempus oblatum rati, Evagrium quendam ſibi Epiſcopum delegerunt. Hunc Euſtathius, is qui olim Antiochenam Eccleſiam rexerat, ordinavit. Namque is, cum Jovianus ipſum ab exilio revocaſſet, clam eo tempore Conſtantinopoli morabatur, Homuſianos docens, atque C exhortans, ut in eadem de Divinitate ſententia permanerent. Hinc igitur Ariani ad ſeditionem commoti, fautores ordinationis Evagrii acerbe perſequi cœperunt. Quibus cognitis, Imperator Nicomediæ aliquantiſper ſubſtitit. Ac veritus nè quid mali urbi regiæ per ſeditionem accideret, milites eo mittere decrevit, quantos ad eam rem ſatis eſſe judicabat. Et Euſtathium quidem comprehenſum, in oppidũ Thraciæ Bizuam relegari juſſit: Evagrium vero alio abduci. Atque hæc quidem geſta ſunt in hunc modum.

D

Cap. XIV.

De octoginta Orthodoxis Presbyteris, quos Valens medio in mari combuſſit Nicomediæ.

ARiani vero, ut in rebus ſecundis evenire ſolet, inſolentiores facti, eos qui ab ipſis diſſentiebãt, acerbiſſime perſequi inſtituerunt. Qui cum & cruciatus corporis ſuſtinerent, & ad Præſidum tribunalia & carceres traherentur, & ob crebra quæ inde ipſis eveniebant damna, facultatibus ſuis paulatim nudarentur, Imperatori ſupplicare decreverunt, ut his calamitatibus aliqua ex parte